

Papokká az Isten

Előfohász: „Kegyelem néktek és békesség attól, aki van, és aki volt, és aki eljövendő, és a hét lélektől, akik trónusa előtt vannak; és Jézus Krisztustól, a hú tanútól, aki elsőszülött a halottak közül, és a föld királyainak fejedelme; aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az ő Atyja előtt: övé a dicsőség és a hatalom örökkön-örökké (Jel 1, 4-6).” Ámen.

Gyülekező ének: 98.zsoltár 1-2. verse: „Énekeljete új éneket...”

Fennálló ének: 98. zsoltár 3. verse: „Örvendjete és vigadjatok...”

Fő ének: 272. dicséret: „Mind jó, amit Isten téssen...”

Köszöntés: „Szeretteim, mint újszülött csecsemők a hamisítatlan lelki tejet kívánjátok, hogy azon növekedjete az üdvösségre; Ti azonban választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet vagytok, Isten tulajdonba vett népe, hogy hirdesséte nagy tetteit annak, aki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket (IPt 2, 2.9-10)...” Ámen.

Lekció: Pál apostol levele az Efézusiakhoz 6. rész 10-20. versei

„Végül pedig: erősödjete meg az Úrban és az ő hatalmas erejében. Öltsetek magatokra Isten fegyverzetét, hogy megállhassatok az ördög mesterkedéseivel szemben. Mert mi nem test és vér ellen harcolunk, hanem erők és hatalmak ellen, a sötétség világának urai és a gonoszság lelkei ellen, amelyek a mennyei magasságban vannak. Éppen ezért vegyéte fel Isten fegyverzetét, hogy ellenállhassatok a gonosz napon, és mindent leküzdve megállhassatok. Álljatek meg tehát, felövezve derekatokat igazságszeretettel, és magatokra öltve a megigazulás páncélját, sarut húzva lábatokra, készen a békesség evangéliuma hirdetésére. Vegyéte fel mindezekhez a hit pajzsát, amellyel kiolthatjátok a gonosznak minden tüzes nyilát. Vegyéte fel az üdvösség sisakját is, és a Lélek kardját, amely Isten beszéde. Minden imádságotokban és könyörgéseetekben imádkozzate mindenkor a Lélek által, és legyetek éberek, teljes állhatatossággal könyörögve valamennyi szentért; és énértem is, hogy adassék nekem az ige, ha szóra nyitom a számat, hogy bátran ismertessem meg az evangélium titkát, amelynek követe vagytok bilincsben is, hogy bátorságom legyen azt úgy hirdetni, ahogyan kell.”

Előima

Drága Úr Jézus Krisztus!

Hálát adunk Neked a hitvallásért, amelyet Te mint hitünk szerzője és bevégezője nap mint nap teszel Rólunk a mennyei Atya előtt. Köszönjük Urunk, hogy kiméred itt a földön a mi feladatunkat és hitbeli erőnket megsokasítod e feladatok végzése alatt. Gyarapítsd ma is gyülekezetünket a hitvallók bátor vallomásával. Add, hogy gerjedjen minden testvér szíve, mint az emmausi tanítványoké, akikhez odaszegődtél a jeruzsálemi úton. Taníts meg minket ma felvenni hitvallásunknak a súlyát és megállni Előtted úgy, mint felelős keresztyének. Add, hogy Dávid bátorságával és bűnvallásával jöjjünk ma is Eléd. El tudjuk Neked tiszta szívvel és jó lélekkel mondani, hogy egyedül ellened vétkeztünk, de drága Urunk véred által, áldozatod teljességére fogadd el a mi szívünket. Felajánljuk Neked szolgálatukat, kérünk, vedd kedvesen buzgó imánk és cselekedd, hogy minden, ami ma itt elhangzik e templomban, az áldott valóság legyen kint a falakon kívül. Add, hogy nevedet ne csak e négy fal között magasztaljuk, hanem hittel és reménységgel mondjuk: Áldom szent nevedet, ha éppen minden rendben megy. Áldom szent neved a szenvedések útján is. Áldom szent nevedet a mézzel folyó földeken. Küld el Szentlelkedet, hogy Ő pecsételje el életünket és szolgáltunkat. Krisztusért, hallgass meg minket szerető mennyei Édesatyánk Jézus érdeméért. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 377. dicséret 3. verse: „Szakaszd el hát most is...”

Textus: Mózes II. könyve 29. rész válogatott versei

„Úgy cselekedj velük, amikor fölszenteled őket, hogy papjaim legyenek: Végy egy bikaborjút és két hibátlan kost, továbbá kovásztalan kenyereket, olajjal gyúrt kovásztalan lepényeket és olajjal megkent kovásztalan lángosokat; ezeket finom búzalisztból készítsd el! Tedd ezeket egy kosárba, és kosarastul vidd oda! A bikát és a két kost is vezesd oda! Azután Áront és a fiait vezesd a kijelentés sátrának bejáratához, és mosdass meg őket! Azután fogd a ruhákat, és add rá Áronra a köntöst, az éfód palástját, az éfódot és a hósent, és övezd fel őt az éfód övével! Tedd a fejére a süveget, és a szent fejdíszot illeszd a süvegre! Aztán vedd a fölkenéshez való olajat, öntsd a fejére, és kend fel őt! Fiait is rendeld oda, és öltöztess fel őket köntösükbe! Csatolj övet rájuk, Áronra és fiaira, tégy a fejükre papi süveget, és legyen övék a papi szolgálat örök rendelkezés szerint! [...] Így avassd fel Áront és fiait! Áronnak a szentélyben használt ruhái legyenek utódaié! Azokban kenjék fel és avassák fel őket! [...] Azokat viselje hét napig az a pap, aki helyébe lép fiai közül, és majd bemegy a kijelentés sátrába, és szolgál a szentélyben. Megszentelem Áront és fiait is, hogy papjaim legyenek. Izráel fiai között fogok lakni, és Istenük leszek. És megtudják, hogy én, az Úr vagyok az Istenük, aki kihoztam őket Egyiptomból, hogy közöttük lakozzam én, az Úr, az ő Istenük.”

Ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Mielőtt úgy döntöttem, hogy beállok Isten szőlőskertjébe szolgálni, nagyon sokat fohászkodtam. Én magam lepődtem meg a legjobban, hogy Isten engem választott ki erre a szolgálatra. Ma látom és tudom, hogy felvállalni egy életet, sőt életeket, közösséget nem könnyű feladat. Jézus nélkül nem megy. Hiszen mindig segítőkésznek, szeretettnek lenni, mindig felkészülni, mindig helyén mondott ígét választani és mondani nem könnyű, de Jézussal ez az iga gyönyörűséges. Keresztelő alkalmával bátorítani, házasságkötés alkalmával útravalót adni, vallástétel alkalmával új életet Krisztusra bízni, tanévnyitó kezdetével újakat köszönteni, tanévzáró alkalmával szeretett gyermekektől viszontlátás reményében elköszönni, gyászistentisztelet alkalmával vigasztalni. Életeket Isten elé vinni és imádkozni értük, velük. Hányszor hallom, hogy a pap dolga a Mi Atyánk vagy a papot és a kutyát a szájáért tartják. A szent fazék szolgálata ilyen. Pedig nem erről szól a Szentírás. Ma, amikor legnagyobb ünnepünk alkalmával együtt vagyunk, és Isten elé visszük önmagunkat, lássuk meg, hogy milyen Jézus Krisztus főpapi szolgálata és mire hív el minden keresztyént az egyetemes papság elve alapján. Milyen papi szolgálatokat bíz ránk egész közösségünkben? Az Ószövetségben és Újszövetségben hatalmas szerepet tölt be a beöltözés. Úgy ahogy manapság sokat adunk arra, hogyan és mivel ruházkodunk, mivel töltjük meg életünket, úgy Isten is megkívánja az övéitől, hogy a szent cselekményekhez, Isten Igéjéhez méltóan, tisztán és egészen jelenjenek meg Előtte. A papok állandó szolgálatához hozzá tartozott a beöltözés. Úgy ahogy ma ti is, beöltöztetek, minden embernek, minden gyülekezeti papnak és tagnak, szolgálattelvőnek magára kell öltenie a megfelelő öltözetet. Lelkét ünneplőbe kell öltöztetnie, hogy méltóképpen ünnepeljen Istennel és felebarátaival. Isten Igéjének első üzenete felénk az, hogy Ő szent, és lelki felkészülés nélkül nem állhatunk meg színe előtt. Fel kell készülni a Vele való közösségre, testünket meg kell mosni ahhoz, hogy érezzük és tudjuk, Isten mit akar nekünk elmondani és velünk, általunk megcselekedni. Milyen öltözetet viseltek az ószövetségi papok? Mivel ruházta fel őket és ruházza fel ma élő gyermekeit

a Mindenható, Szent és Tökéletes Isten? A pap kötelező viselete volt a köntös. A palástnak súlya van. Ezt a súlyt vállalni kell. Ezért nem helytálló az megállapítás, hogy a palást mindent eltakar. Palástolni sok mindent lehet, de nem éri meg. A konfirmandusok kedvenc kérdése felém ez: „Magamra ölthetem a palástját, tiszteletes úr? Isten sok vénre ebben a gyülekezetben is ráhelyezte a palást egész súlyát és terhét. Viselni kell. Az, hogy mi Isten gyermekei vagyunk, Ő szolgálatba állít, súllyal jár. A munkahelyen, a családban, a gyermekem, a párom előtt. Ezt az isteni súlyt, a vallástétel súlyát – nem a magamé vagyok, hanem az én hűséges Üdvözítőmnak, Jézus Krisztusnak a tulajdona –, mindenki előtt vállalni kell. Az Istenhez tartozás nehézségét és gyönyörét hordozni kell. Jézus köntösére is sorsot vetettek. Mindenki köntösére sorsot fognak vetni. Drága testvérem! Az erős Isten felruház a megigazulás páncéljával. Azzal a mellvérttel, amelyben érezheted, hogy minden bűnöd Krisztusban el van engedve. Nem kell takargatni semmit, Isten mindent megbocsát. Krisztus igazsága ez: értem, miattam és helyettem halt meg az Úr Jézus kereszten. Valljuk meg ezt a tiszta, szeplőtelen igazságot és Krisztusban minden a miénk. Isten sasszárnyakon hordoz. Megtapasztaljuk, hogy Isten többet ad a köntösnél, saját szárnyai árnyékába rejt el, menedékünk és oltalmunk lesz. A következő ruhadarab, amelynek nagy jelentősége volt a szolgálatoknál az efód volt. A dicsőség és az ékesség ruhája. Két részből állt: a gazdagon díszített felsőruhából és az alsó ruhából. Az egyik Isten dicsőségét, a másik az ember egyszerűségét szemléltette. Meglátni Isten dicső voltát. Felövezve állni előtte az Ő dicsőségében. Azzal a mennyei látással, amely által mindenkor Atyámnak vallhatom a Mindenható Istent. Nemes egyszerűséggel Isten szolgája. Szolgáljuk Őt, a dicsőség Urát, de alázattal, ahogy Mesterünk, Jézus. Légy alázatos és nyitott szívű, úgy viseld szolgálatod, mint egy oroszlán, légy rá büszke, hogy református keresztyén vagy, de mindenki elé azzal az egyszerűséggel lépj, amely lelkedben ott van. Hagyjad, hogy a mennyei Atya dicsősége beragyogja életed, te pedig énekelj neki új éneket örömmel, szelídséggel és tiszta szívvel. A hit pajzsával állj szembe

a gonosszal és védj az Úr ügyét, fedezd hitbeli életedet. A harmadik ruhadarab az efód palástja amelyre aranycsengetjűk és gránátalmák kerültek. A csengetjűk a megszólaló Igét, a gránátalmák az Ige gyümölcseit jelképezték. Aki összeforrott Isten üzenetével tetteiben és beszédében is, gyümölcstermő életet él. Szeretett testvérem, Isten ma úgy fogad el Téged, ahogy vagy: A békesség evangéliumának készsége vezéreljen. Bátran kiléphetsz és elindulhatsz. Őszintén és tisztán lásd meg mindennek értéke van a Te életedben, de legfőképpen az Ő Igéjének, amelyre Neked és mindannyiunknak válaszolni kell. Az efód palástját adja rád ma a Lélek ereje által, hogy ne kétszívű és kétlelkű keresztyén légy. Nem kell megfelelned senkinek sem, nem kell, hogy görcsbe ránduljon a kezed, szíved és ajkad, csak azt kell, hogy meghalld az Igét és cselekedd. Cselekedd meg, amit Isten a szívedre helyez, mert akkor igazán drága értékes edénye leszel. A negyedik ruhadarab a hosen. Tizenkét drágakő ékesítette. A tizenkét kő Izráel tizenkét törzsét jelképezte, és a pap a szíven hordozta, amikor bement a szentélybe. Ma, a hósent rád bizza, drága testvérem. Rád bizza a gyülekezetet. Rád bizza a közösséget. Viseld szíveden a pozsonyi gyülekezetet, amely ma is befogad. Viseld szíveden azt a közösséget, ahol együtt vallhatjátok meg bűneiteket, ahol együtt imádkozhattok, ahol együtt énekelhettek zsoltárokat és dicséreteket. Csengő hangod mindig díszítse templomunkat. Soha ne felejtsd el Pozsonyt, a Pozsonyi református templomot, a gyülekezetet, amelynek teljesjogú tagja vagy. Légy olyan drágakő, amelyre mindenkor lehet számítani és mindenkor lehet alapozni. Viseld szíveden Isten gyülekezetét, a pozsonyi Siont, ápd hitedet és reménységed ebben a közösségben. A hosenen két nagyon értékes táblácska volt felfüggesztve: az Urim és a Tumim. Az egyik a Világosságot, a másik a Tökéletességet jelképezte. Amikor a főpap bement a szentélybe, általuk kérdezte meg a szentséges Istent, hogy merre felé haladjon Izráel. Minden döntő kérdés e két kövön keresztül lett áldássá a gyülekezetben. Két drágakő, két ékszer, amely áldássá lett a gyülekezet számára. Amelyek arra szolgáltak, hogy utat mutassanak.

Az egyik a világosság, a látás, a másik pedig a tökéletesség, az igazi ösvény. Isten ma, drága testvérek titeket ékesít fel erre a szolgálatra. Arra hív, hogy nap mint nap megkérdezzétek az Urat: mit cselekedjünk ebben a városban és gyülekezetben? Milyen áldás származik a mi életünkből? Mint Isten világító edénye, mécses a lámpatartóban valld ma meg, hogy Isten a látás Istene. Ő tudja, hogy mit akar cselekedni velünk. Két út áll előtted, melyiket válaszd? Az életre vezetőt. A tökéletes ösvényt, az élet útját, amelyen Krisztus vezet és fogja kezéd. Nincs rajta homály, köd és sötétség. Milyen tökéletes utat mutatsz ennek a közösségnek, családodnak, barátaidnak és ellenségeidnek? Engedjétek, hogy használni tudjon titeket a tökéletes Kijelentés, Jézus Krisztus. Engedjétek, hogy só és világosság legyen a ti életetek. Engedjétek, hogy mindenetek hirdesse, áldott a Jézus szent neve. Jézuson keresztül, áldott útmutatói lehettek Isten Igéjének, ott ahol éltek felövezve magatokat a békesség evangéliumával és szolgálva a szeretet, hűség jegyében. A Lélek kardja legyen mindenkor a kezetekben, amellyel megállhattok mindenkivel szemben, mert Isten beszéde mindenkor élő és ható. A következő ruhadarab a süveg. A főpap áldott viselete, amelyen ez a felirat állt: Az Úrnak szentelt. Uralkodók szoktak viselni fejdísz, a süveg a gyülekezetben az élén járást jelképezte. Kiváltság volt, a kiválasztás, az Úrnak szentelt ember ereje, de megvolt a terhe is. Aki élen jár, sok mindenben felelősségre vonható. Isten ma a süveget a te fejedre helyezi. A legtöbbet kérdező, hitbeli dolgokban viaskodó, a dolgoknak élén járó embere fejére került a fejdísz. A régi vastagnyakú kálvinisták meghajoltak Isten előtt és kalapot hordtak. Az üdvösség sisakjával övezzen fel az Úr Lelke, hogy őrizve legyen éles elméd. Gondolataidat az Úr vezérelje, hogy legyen bátorságot a gyülekezet élére állni és elmondani, amit Tőle kaptál hittel és reménységgel. Az üdvösség sisakját helyezze ma Isten Rád, hogy védje a fejedet, elmédet, hogy naponként megújulhass hitben, reménységben és szeretetben. Legyen mindenkor üdvbizonyoságod, ne kételkedj Istenben, mert Ő hatalmasabb mindennél, és a megmenekülés útját mindenkinek megadja. Bátorsággal állj előre és valljad:

„Hiszek Uram, itt vagyok, engem küldj!” Az utolsó ruhadarab, amely szinte mindent összetart és átfog az öv. A főpap, de a római katona első kelléke is az öv volt. Tudom, hogy a mai generáció már csak dekorációnak használja, de egy igaz férfit öv nélkül ma sem lehet elképzelni. Pál apostol számára az első kellék. A papi öltözetnél is a legfontosabb. Miért? Mert az igazságot szimbolizálja. Az ad tartás mindennek, ami lényeges. Az teszi fel az í-re a pontot. Krisztus igazságát hordozd, kedves testvérem. Ő legyen számodra az első helyen. Csak Krisztus igazságával állhatsz ellen minden hazugsággal szemben. Más út, mint Krisztus útja nincs. Ő adjon neked lelki tartást az életedben, hogy semmit se keljen megbánni, amikor belülré nézel. Semmire ne keljen azt mondanod az életedben: Ez nem Krisztustól származik. Engedd, hogy derekadon mindenkor Krisztus igazsága tündököljön és akkor megtapasztalod, hogy Isten örök világosság, megtartó és bátorító Úr. Vezessen Ő mindhalálig és légy hozzá hűséges mindenkor. A papok ezt a ruhát a templomban viselték. Mondhatná valaki: könnyű a templomban szentnek lenni. De ezek a betűk akkor elevenednek meg bennünk, mindenkiben, akik ma itt vagyunk, ha azt tudatosítjuk, hogy amit a templomban szentségként élünk meg, azt valóságban a templomon kívül kell megvalósítanunk. Egész héten nem vagyunk bezárva a templomba, de ha templommá válik a családi tűzhelyünk, ha templommá válik az osztályközösségünk, ha templommá válik munkahelyünk, a belső szobánk, ahol Istennel beszélgetünk, ha templommá válik felebarátainkkal és ellenségeinkkel való kapcsolatunk, akkor Jézus főpapi imádsága alapján: *„**hogy egyek legyenek (Jn 17, 21).**”* Az igazán hívő emberek a szentek. Akik a szentek Szentjébe a Szenthez vándorolnak, és a Szent Istentől kérik az útmutatást. Jézus bement a szentek Szentjébe, Jézus áldott Feltámadott Úrként jön közénk. Kérjük Őt, hogy Isten mindenkor lakozzon bennünk, hogy naponkénti beöltöztetésünk Általa valósuljon meg. Ő szentelje meg életünket és árássa ki ránk megszentelő Lelkét, Aki maga az igazság, a szeretet és a józanság Lelke. Lakozzon mindig a mi szívünkben, életünk sátrában, a Szentlélek templomában a hűséges és

megelevenítő Isten Fia ígérete szerint: „*én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig (Mt 28,20).*” Ámen.

Utóima: Köszönjük Urunk, hogy nem kell magunkra öltönnünk a legújabb divat árucikkeit, hanem elég nekünk kegyelmed szerint az a megerősítés, ami Igédben írva van. Megvalljuk Előtted, hogy többet ér nekünk az, amit Te kínálsz nekünk, mert annak súlya és értéke van, amibe Te öltöztetsz. Köszönjük a papi ruha egyes részeit, de legfőképpen a fehér ruhát Jézus vére által, hogy az üdvözült sereggel állhatunk meg Előtted és zenghet ajkunkról a csoda: Szent, szent, szent a Seregek Ura! Köszönjük, hogy ebből a szentségből minden hívednek kínálsz, mert mi mindnyájan papjaid vagyunk. A családi tűzhelynél, az iskolában, a munkahelyen, a boltban, a fészekrakás idején, de az Idősek Otthonában is, mindenütt helyet készítesz, hogy bizonyosságot tegyünk szolgálatunkról: el ne hagyjuk gyülekezetünket, hanem hordozzuk mindazokat, akik ránk vannak bízva. Így állítjuk ma Eléd szolgatársainkat, a gyülekezet lelkészeit, gondnokait, presbitereit, de egész hívő néped, hogy az Isten fegyverzetét magukra öltve Krisztust képviseljék ne színből, hanem szívből. Imádkozunk minden pozsonyi testvérért, akinek fontos a közösség és akinek a szolgálata reményt keltő. Hadd épüljünk egymás hite által, hadd gyógyuljunk egymás szolgálata által, hadd legyünk egymás papjai mindenkor Jézus Krisztus, a mi Főpapunk szolgálata nyomán. A mindennapi vallástételre vértéz fel bennünket Urunk, hogy erőd által szóljunk, cselekedjünk a Te dicsőségedre tiszta evangéliumod alapján. Bárány vére által megtisztulva hadd legyen személyes bizonyosságtételünk pártfogó és felelősséget vállaló. Jézus nevében és nevéért gyógyuljon, épüljön, bátorodjon, erősödjön és reménykedjen minden pozsonyi hívő. Ámen.

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: „...az igaz pedig ad, és nem fukarkodik (Péld 21,26).”

Áldás: Jézus mondja: „Igazságos Atyám, a világ nem ismert meg téged, de én megismertelek, és ők is felismerték, hogy te küldtél el engem. És megismertettem velük a te nevedet, és ezután is megismertetem, hogy az a szeretet, amellyel engem szerettél, bennük legyen, és én is őbennük (Jn 17, 25-26).” Ámen.

Záró ének: 479. dicséret: „Hinni tanít Uram, kérni tanít...”